

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Exemplum relationis de episcopis & legatis, qui ab vrbe Roma venerunt,
quam sancta Synodus per Eutychen diaconum ad piissimos imperatores
misit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ANNO
CHRISTI 431. Iovn αναφορᾶς τεθεῖσὶ δὲ διστάσαις βασιλέας τὸν τῷ Δημό³ Ρώμης ἐλέγονταν Ἐπισκόπων, καὶ πρεσβυτῶν, διὰ τῆς διακόνου Εὐτυχοῦ παρὰ τῆς ἀγίας σωόδου.

Exemplum relationis de episcopis & legatis, qui ab urbe Roma venerunt, quam sancta Synodus per Eutychen diaconum ad piissimos imperatores misit.

Τοῖς διστάσαις καὶ θεοφιλεστάσις, Θεοδοσίῳ, καὶ Οὐαλεντίνιαν, νικητᾷς, Σύμμαχοις, δὲ Αὐγούστῳ, ἡ ἀγία σωόδη, καὶ χάρει Χεισόδ, καὶ νέματι τῆς ὁμητέρου κεφτοῖς σωαχθεῖσα σὺ τῇ ΕΦεσίων μητρόπολει.

Piissimis, Deoque dilectissimis Theodosio & Valentiniano, victoribus, triumphatoribus, semper Augustis, sancta Synodus, quæ gratia Christi, vestræque maiestatis nutu in Ephesiorum metropoli congregata est.

ΤΗΝ τὸν παῖδα διστάσιον ὑμῖν
Φρονίδα παῖδα απονεμεῖν, φιλόχεισος βασιλέας, διποδεξάμηντὸν τῷ ὅλῳ θεός, καὶ τῷ ἀγίῳντι τῆς ὁμητέρου Κελεσίνου Χεισόδ. εἰ γένεται τὸ πλέον τῆς ὁδοῦ διάσημα φθάσαι τεθεῖσας ἐρξει ταῦτα πλῆθος ἐκεῖνο τῷ ἀγιωπέτων Ἐπισκόπων, διλλὰ αὐτόδι σωαχθέντες, ἐρόντες καὶ τῆς μεγάλης Ρώμης οἰσιωπάτου καὶ θεοφιλεστάου Ἐπισκόπου Κελεσίνου, καὶ τινῶν τῷ ἡμέτερῳ Φρονίμα τῆς τίσεως μητροῦ αὐτούρυζειν τὸ συμφωνίας, καὶ δὲ τοῖς ἔξω πούτου Φρονίματας, διλοτεῖοις ἔναντι παντελαῖς ὠέλοντας παντὸς ἵερελικοῦ κλήρου, καὶ βαθμοῦ. ταῦτα μὲν καὶ τεθεῖσαν τῷ τῆς μεγάλης Ρώμης ἀγιωπέτων Ἐπισκόπος Κελεσίνος, περὶ συλλεγῶν τὸν ἀγιωπάτην παύτην σιωδὸν, διὰ τῷ ἑαυτῷ γεαμμάτων ἐμιλίσσειν, Ἐπιστρέψας τῷ ἀγιωπέτῳ καὶ Concil. Tom. 5.

VESTRAM, Christianissimi imperatores, erga pietatem curam & studium, vniuersorum Deus gratum acceptumque habens, etiam sanctorum occidentalium episcoporum animos zelo, ut Christum contumelia affetum vindicarent, excitauit. Nam licet maximum itineris spatium vniuersam illam sanctissimorum episcoporum multitudinem ad nos peruenire prohibuerit; attamen illic simul congregati, Cælestino sanctissimo piissimoque magnæ Romæ episcopo etiam præsente, & nunc nostram de fide sententiam magno consensu prædicarunt, eosque qui diuersa sentiunt, ab omni prorsus sacerdotii sorte, graduque alienos esse definierunt. Et hæc quidem etiam antequam sanctissima hæc Synodus conueniret, Cælestinus sanctissimus magnæ Romæ episcopus per literas suas indicauerat, Cyrilloque sanctissimo, Deoque

Hhh

dilectissimo magnæ ciuitatis Alexandrinæ episcopo, vt suas vi-ces subiret, commiserat. Sed & nunc denuo aliis etiam literis sanctæ Synodo, quam vestra maiestas in Ephesiorum metropoli conuenire præcepit, hæc signifi-cauit. Misit autem has literas per Arcadium & Proiectum sanctissimos episcopos, & Philippum religiosissimum presbyterum magna Romæ, qui Cælestini sanctissimi, Deoque dilectissimi episcopi præsentiam supplent. Quia ergo viri isti qui venerunt, totius occidentalis sanctæ Synodi sententiam nostræ huic Synodo per literas exposuerunt, sensumque de fide & pietate nobis consonum declararunt, & eadem quæ nos, decreuerunt, tum per literas, tum per ea quæ in mandatis acceperant, quæ & in scriptis deposuerunt; necessario, quod officii ratio postulabat, de consensu illorum nobiscum ad maiestatem vestram retulimus; vt pietati vestræ certo constet, iudicium quod paulo ante a nobis exiit, esse vnam communemque totius terrarum orbis sententiam: quam vester circa fidem & pietatem zelus effecit vt aperte doceremus ac palam faceremus. Cum itaq; negotium hoc finem maiestati vestræ peroptatum, ecclesiisque omnibus tutissimum, & fidei firmitatem afferentem, iam acceperit; rogamus vestram pietatem, vt ab hac cura & peregrinatione nos tandem absoluat; (quorum alii paupertate premun-tur, alii morbo detinentur, alii se-nectute grauantur, nec diutius

ναι λοιπὸν ήμας τῆς τε Φρονίδος, καὶ τῆς σὺν τῇ ξένη διαχωρῆς, τὸν μὲν πεντάσφιγμένοις, τὸν δὲ νόσῳ συνεχόμενοις,

θεοφιλεσάτω Ἐπικόπω Κυρίλω ANNO
πῶ τῆς Αλεξανδρέων μεγαλεπο-⁴³¹
λεως καὶ ἡ αὐτὸς ἐπέχαν τόπον, οὐδὲ
δὲ αὖτις καὶ δι’ ἐπέχον γραμμάτων
ταῦτα δῆλα τῇ ἀγίᾳ σωόδῳ κατέστη-
σεν οὐσιαζθῆναι τὸ ίμέτερον κρά-
τος αὐτούτου εἰπεῖν δὲ Εφεσίων μη-
διόπλεως ἀ καὶ ἀπέστλε διὰ πρᾶ-
σιαν τοῦτων Ἐπικόπων, Αρκαδίου
καὶ Προέκτου, καὶ τὸ θεοφιλεσάτου
πρεσβυτέρου Φιλίππου τῇ μεγά-
λῃ Ρώμῃ, διαπληρώματα πάν
παροισίαν τῇ ἀγιωτάτου καὶ θεοφι-
λεσάτου Ἐπικόπου Κελεσίνου. ἐπει-
οῦ οὐδὲ οἱ αὐτοὶ τραχιζόμενοι τῷ γρά-
μματι πάσις δὲ καὶ δύσιν ἀγίας σωό-
δου Φιλερεάν τῇ συταῦτῃ θρονή^{τη}
σωόδῳ πεποίησεσι διὰ τὴν γραμμά-
των, σύμφωνόν τε ἡμῖν τῷ Φρονίδοι
καὶ τῆς δύσεσίας καὶ τὸ πίστεως ἔδειξαν,
καὶ ἡμῖν * ὁμόψυχοι διὰ τὸν Ἐπί-^{τιθημένον}
σολῶν, καὶ τῷ σύντελοιμφων αὐ-
τοῖς, ἀ καὶ ἐβιβάθως κατέβηστο, γε-
γένηται, αὐτοκατακλύσει τὸν αὐτὸν
τοῦτος ημας συμφωνίας τετράγλυ-
πτες τείχοπε, ἐπει τὸ ίμέτερον αἰώνε-
ια μηδὲν κράτος ὡς εἴδεται ἔχοι τὸ ίμέτερον
δύσεσία, ὃν μία καὶ κοινή Λῆφθος
απέστη τῆς οἰκουμένης, ἢ πάρ τοῦτο
“εναγκάτη” ηξενεγχθεῖσα κείσις γεγέ-
νηται· οὐ αὐτοδιάχθησαι, καὶ Φανε-
ραν θρύσσαι, ὃ τούτοις πάντοις καὶ τῶν
δύσεσίαν ίμελός ζηλος παρεπομπαίστεν.
ἐπει οὐδὲ τὰ τῆς ιατροθεωρίας πρᾶτας
εἴληφεν δικτύον τε τῷ ίμετέρον κρά-
τος, καὶ τὰς ἐπικλησίας ἀπόστους αὐθα-
λέσατον, καὶ τὴν πάντα τὸ βέβαιον οὐδέ-
χον, δεόμεθα δὲ ίμελός δύσεσίας, διε-
γόντων τοῦτον τὸν γέραθεν καμπομένους,

ANNO CHRISTI 451.
 καὶ τὸν ἑπτὸν τῆς Σέβης διατείλω
 ἑπτὸν πλεῖστον φέρειν οὐ διωμόνοις,
 ὡς καὶ θυατίας ἔχει ἡμῖν ἑπτοκόποις
 καὶ κληρουκοῖς διοδοτανεῖν· ὡς τοιπόν
 πασαριμόνοις τῆς Τιμούτης μετέμνην,
 Φροντίδα τῆς κατὰ τὸν μεγαλόπολιν
 ἐκκιλοταῖς ποιήσασθαι. καλύνεσθαι δὲ
 παθικετῶν οὐδὲν καὶ τὰς σὖν κατά^τ
 τόπον ἀρχοντας ἓπειλημένα γεράμ-
 ματα πέμπεσθαι, ὡς μὴ θυατία πά-
 λιν ἐπέρειν δυζέρειαν ἀντεῖλαι τὰς
 ἐκκλησίας, ἢ θλίψιν ἐπανατίναι
 σὺ τὰς ἑαυτῶν χώρας τοῖς ἀγω-
 πάτοις ἑπτοκόποις. τῆς γῆς διοσκείας
 αἰαδχθείσας, καὶ πάσοις τῆς οἰκου-
 μήνης σύμφωνον ἐπ' αὐτῇ ψῆφο^ῳ
 στρεψαντούσις, πάλιν ὀλίγων τῷ τῆς
 διοσκείας ωροπάντων τὸν Νεσ-
 ετονοφίλιδον· στοιχαν αἴτοδην χά-
 ειν, δέρματος τῷ ὑμετέρου κρεποτοι,
 ανεδεῖνα τοιπόν ήματις τῆς Φροντί-
 δος, καὶ ἔχαδα τῆς χρονίας τῷ
 μέλλοντος, καὶ συντριψαντοι τῷ
 βεβαγωδεῖσην τίστε καὶ διοσκεία, καὶ
 * κατέβαθμα καὶ εἰλικρινῶς ταῖς ὑπὲρ τῷ
 ὑμετέρες κράτοις αἰναπέμπτην ωρο-
 πάντας τῷ διαστότῃ ὥλων Χειρῶν.

* κύριος Θίονοπος Αλεξαν-
 δρείας αἰνιώνει. Καὶ τούτης αὐτῆς
 πατέρες σὺ τῇ * Βέζει τῷ ψαυμη-
 μάτων διλαβέσαντο Θίονοποι.

in externa regione possunt hære-
 re, adeo ut e nobis episcopi non-
 nulli & clerici vita defuncti sint)
 quo iam tali solicitudine leuati,
 magnæ illius ciuitatis ecclesiæ
 curam suscipiamus. Supplicamus
 etiam, vt arceantur literæ quas
 ad singulorum locorum præfe-
 ctos mittendas quidam minan-
 tur, ne aliqua rursum difficultas
 ecclesiæ ingeratur, neve affli-
 ctio sanctissimos episcopos in suis
 ipsorum regionibus inuadat. E-
 niimuero pietate iam declarata,
 totoque terrarum orbe conso-
 nam de illa sententiam proferen-
 te, paucis tantum exceptis, qui
 Nestorii amicitiam pietate potio-
 rem ducunt; iustum hanc gra-
 tiā petimus, supplicantes ma-
 iestati vestræ, vt hac cura nos
 iam relaxet; licetque nobis &
 futuri (episcopi C.P.) ordinatio-
 ni incumbere, & deinceps ex
 confirmata fide & religione vo-
 luptatem capere, & pure since-
 reque preces pro vestro imperio
 ad Christum vniuersorum Domi-
 num dirigere.

Cyrillus episcopus Alexan-
 driae retuli. Subscripterunt au-
 tem omnes reuerendissimi epi-
 scopi in commentariorum serie
 recensiti.